

Nr 447.

Av herr **Ericson** i Boxholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, med förslag till lag om samhällets barnavård m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 150, med förslag till lag om samhällets barnavård, föreslås i § 3, att sammansättningen i barnavårdsnämnderna skall utgöras av kyrkoherden i församlingen eller hans ställföreträdare, samt en läkare, vilka skola vara självskrivna ledamöter, vidare skall en lärare eller lärarinna, samt en ledamot ur fattigvårdsstyrelsen, inväjas, kompletterad med två andra av kommunen valda ledamöter. Förslaget med denna sammansättning motiveras med att man härigenom skulle erhålla lämpliga och kvalificerade krafter för det samhälleliga barnavårdsarbetet.

Inseende det oskattbara värdet i att personer, som angivas i förslaget, kan tagas i anspråk för det synnerligen viktiga barnavårdsarbetet, kan det dock ifrågasättas, om systemet med självskrivenhet, eller angivandet ur vilken grupp personvalet skall ske, bör ifrågakomma. Redan nu har krav av ganska allmän art rests emot den nu befintliga bestämmelsen, att kyrkoherde är självskriven ordförande i skolråd. Kommunalförfattningssakkunnige föreslå också i sitt betänkande, att denna bestämmelse skall utgå, och att då på ett nytt område lagfästa ett system, som är utdömt, kan icke anses motiverat, eller vara förenat med god anpassning efter nutida fordringar.

De kommunala myndigheterna ha ju, med ovannämnda undantag, rätt att i sina institutioner utse styrelser, utan särskilda föreskrifter, huru personvalet bör ske, och att även i detta fall överlåta bestämmanderätten åt kommunen att själv utse hela sin barnavårdsnämnd, kommer detta otvivelaktigt icke att medföra mera ogynnsamma resultat för barnavårdsarbetet, än om systemet med självskrivenhet samt särskilt tvång att välja vissa andra personer, i den nu föreslagna utsträckningen i lag fastställes. Erfarenheten har dock visat, att personer ur vilken samhällsklass som helst, få sig anförtrödda en uppgift och bära ansvaret för dess fyllande, de också på ett specifikt sätt intressera sig för uppgiftens ansvarskrävande innebörd.

Givetvis komma otvivelaktigt kommunerna, då det gäller att tillsätta barnavårdsnämnder, att i den utsträckning, som kan anses förmånligt för barnavårdsarbetets reella innebörd, använda de värdefulla personkrafter, som i kungl. propositionen avses att tillvarataga. Att så bör ske, torde också

antydningssvis kunna utskrivas. Fastställandet av såväl självskrivenhet som ett sådant personval såsom lagtvunget anses däremot mindre lämpligt.

På grund av vad jag ovan anförte, får jag sålunda hemställa,

om avslag å § 3 sådan den nu är formulerad i förslaget till lag om samhällets barnavård, samt

1) föreslå att § 3 i nämnda lag erhåller följande lydelse: barnavårdsnämnden utgöres av minst 5 för nit och intresse för barn- och ungdomsvård kända män eller kvinnor.

2) samt hemställas, att vederbörande utskott måtte vidtaga de omformuleringar av övriga paragrafer som beröres av ovannämnda förslag till förändring.

Stockholm den 4 april 1924.

F. O. Ericson,
Boxholm.